ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία: «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία.

Γραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου Τηλέφωνα: 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρχ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'.—ΑΡ. 15—41

ΔΕΥΤΕΡΑ
11
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1939
Σελήνη 1 ἡμέρας
Ἀνατ. ἡλίου 7.33. Δύσις 5.04
Δανιὴλ Στυλίτου, Λεοντίου Βεβ.

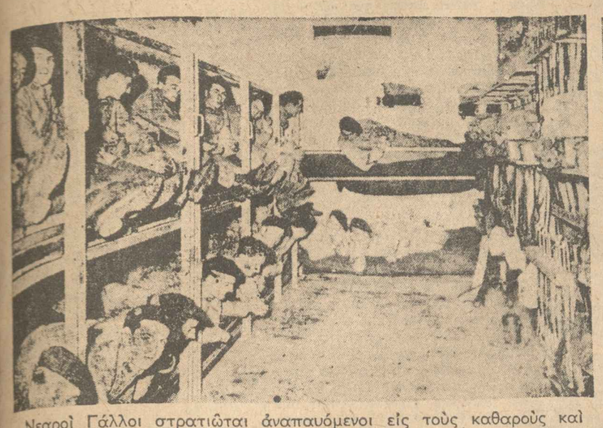

Νεαροὶ Γάλλοι στρατιῶται ἀναπαυόμενοι εἰς τοὺς καθαροὺς καὶ φωτεινοὺς θαλάμους τῶν μεγάλων ὑπογείων φρουρίων τῆς γραμμῆς Μαζινό.

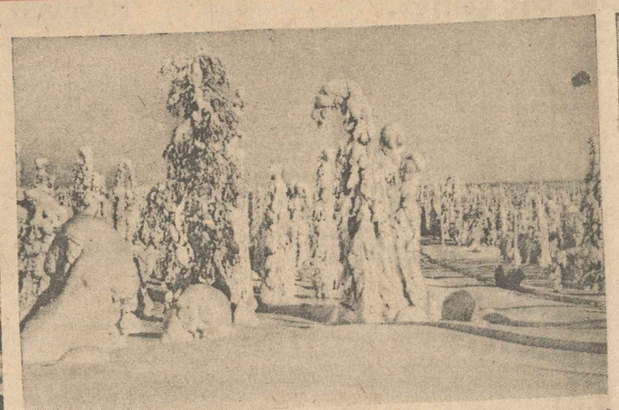

Δύο χαρακτηριστικαὶ εἰκόνες τοῦ ἀγρίου μεγαλείου τοῦ φιλλανδικοῦ ἐδάφους: Ἀριστερὰ ἕνα χειμερινὸν τοπίον εἰς Κουουζάμο, ὅταν τὰ πάντα καλύπτωνται ἀπὸ χιόνι καὶ δεξιά, ὁ καταρράκτης Γαινισκόσκι τοῦ ποταμοῦ Πατσιόκι, παρὰ τὸ Πέτσαμο τῆς βορείου Φιλλανδίας.

Γαλλικὸν ἅρμα μάχης, τὸ ὁποῖον κατεστράφη ἀπὸ τὰ γερμανικὰ πυροβόλα κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῶν προφυλακῶν τῆς γραμμῆς Σίγκφριντ.

ΑΙ ΒΑΘΥΤΕΡΑΙ ΑΙΤΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Βρεταννικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Φιλοσοφίας καὶ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς ἐν Λονδίνῳ Βασιλικῆς Ἑταιρείας τῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς κ. Ἄνταμς, τῆς Ὀξφόρδης, ἔδωκε πρό τινων ἡμερῶν, μίαν διάλεξιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ βαθύτεραι αἰτίαι τοῦ πολέμου καὶ τὰ συνεπαγόμενά του».

Ὁ διαπρεπὴς Ἄγγλος διανοούμενος ἐτόνισεν ἐν ἀρχῇ ὅτι καιροὶ ὡς ὁ παρὼν εἶνε καιροὶ δοκιμασίας ἀξιῶν. «Ὅλοι μας — ἐξηκολούθησεν — εἴτε ἐκφράζομεν, εἴτε μὴ τὰς μυχίας σκέψεις μας, ἐρευνῶμεν τὸν νοῦν μας καὶ πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάθωμεν τί φρονεῖ ὁ πλησίον μας, διότι γνωρίζομεν ὅτι ἡ σκέψις εἶνε κατὰ μέγα μέρος ἡ οὐσία τῆς πράξεως καὶ ὅτι ἡ κοινότης τῶν σκέψεών μας εἶνε τὸ μέτρον, τῆς ἑνότητος τῆς προσπαθείας μας. Διὰ τοῦτο οὔτε ἀνωφελὲς οὔτε μὴ πρακτικὸν εἶνε νὰ σκεπτώμεθα συνεχῶς κατὰ μόνας διατί εὑρισκόμεθα ἐν πολέμῳ καὶ τί ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἔκβασίν του».

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἄγγλος καθηγητής: Ὁ πόλεμος εἶνε ἡ ἥττα τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ κόσμος ἐπεθύμει καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην. Ὁ κόσμος ἤλπιζεν, ὄχι παραλόγως, ὅτι θὰ ἀποκαθίστατο μία διαρκὴς εἰρήνη καὶ παρ' ὅλας τὰς ἀπογοητεύσεις καὶ τὰς ἐναντιότητας, ὁ κόσμος βαδίζει ἀκόμη πρὸς εἰρήνην. Ὁ τελευταῖος Παγκόσμιος πόλεμος ἐγένετο διὰ νὰ τερματισθοῦν οἱ πόλεμοι. Τὸ Σύμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἡ ὀργάνωσις τοῦ μηχανισμοῦ της ὠφείλοντο εἰς τὴν θέλησιν τῆς καθιερώσεως τοῦ κανόνος τῆς εἰρήνης. Τὸ Σύμφωνον Κέλλογκ ὑπῆρξε μία ἄλλη ἐκδήλωσις τῆς παγκοσμίου θελήσεως διὰ τὴν εἰρήνην. Τὸ ὑπὲρ αὐτῆς ἔργον θὰ συνεχισθῇ, παρὰ τὴν ἐκ τοῦ σημερινοῦ πολέμου διακοπήν του.

Ὁ ὁμιλητὴς παρετήρησεν ὅτι ἡ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης πρόοδος εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀντιληπτή, ὅταν ἀναλογισθῇ κανεὶς ὅτι πόλεμος μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἀγγλίας, ἢ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας δὲν εἶνε πλέον νοητός. Καὶ ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ὁμάδες κρατῶν — ὅπως εἶνε τὰ Σκανδιναυϊκὰ — εἰς τὰς ὁποίας ἀποκλείεται καὶ τώρα καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ δυνατότης πολέμου μεταξύ των.

Ἀλλὰ ποῖαι εἶνε, λοιπόν, αἱ αἰτίαι τοῦ πολέμου, τοῦ σημερινοῦ πολέμου μᾶλλον συγκεκριμένως; Πρέπει ν' ἀναζητηθοῦν πολὺ βαθύτερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν. Κανὲν ἔθνος σήμερον δὲν ἀποδύεται εἰς πόλεμον ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, διότι σήμερον ὑποφέρουν ἀπὸ τὸν πόλεμον ὄχι μόνον ὅσοι ἔχουν ἐμπλακῆ εἰς αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἔθνη ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ εὑρίσκωνται ἐν εἰρήνῃ. Διὰ νὰ εὕρωμεν μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα ὀφείλομεν νὰ κρίνωμεν ὄχι μόνον τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς αὐτούς. Γνωρίζομεν ὅτι μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τοῦ σημερινοῦ πολέμου εἶνε ἡ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης. Ποῖον βαρύνει ἡ εὐθύνη αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως; Προσεπάθησαν, ἀρά γε ὅλοι νὰ κατανοήσουν ἀμοιβαίως διατί ὁ ἀντιθέμενος εἰς αὐτοὺς δὲν ἠσθάνετο καὶ δὲν ἐσκέπτετο ὅπως ἐκεῖνοι; Καὶ ὑπῆρξαν ἀρά γε πάντες ἀκριβοδίκαιοι ἐκτιμηταὶ τῶν δυσχερειῶν ποὺ ἀντεμετώπιζεν ὁ ἄλλος; Προσεπάθησαν ὅλοι νὰ σταθμίσουν ἀνεπηρεάστως τὰ παράπονα καὶ τὰς ἀξιώσεις ποὺ ἤκουον; Θὰ ἔπρεπεν ὁ καθεὶς νὰ προσπαθῇ νὰ βλέπῃ τὸν ἑαυτόν του ὅπως τὸν βλέπουν οἱ ἄλλοι. Πρέπει νὰ γίνῃ κατ' ἀρχὰς κριτὴς ἀδέκαστος τοῦ ἑαυτοῦ του διὰ νὰ κατανόησῃ τί φρονοῦν οἱ ἄλλοι δι' αὐτόν καὶ διὰ νὰ γίνῃ καταληπτὸς ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Διότι βάσις διαρκοῦς εἰρήνης εἶνε ἀμοιβαία κατανόησις, ἐμπιστοσύνη καὶ ἔμπρακτος ἐκδήλωσις ἀμοιβαίας καλῆς θελήσεως.

Σκοπός, ὅμως, καὶ τέρμα τῆς αὐτοκριτικῆς αὐτῆς πρέπει νὰ εἶνε δρᾶσις ἐποικοδομητική. Πρέπει ὅλοι νὰ δημιουργήσωμεν ἕναν νέον δρόμον ζωῆς, εὐθὺν καὶ εὐρύν, διὰ νὰ μᾶς φέρῃ πρὸς ἀσφαλέστερον καὶ καλύτερον μέλλον. Ὅλοι γνωρίζομεν τὴν κολοσσιαίαν προόδον καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιστήμης. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ φθάσωμεν εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον εὐημερίας. Διὰ νὰ ὑπάρξῃ καλυτέρα ζωή, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀσφάλεια. Ἄνευ αὐτῆς δυσκυδεῦονται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ πνευματικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ πρόοδος, ἡ ἐξ αὐτοῦ ἐκπηγάζουσα. Εἰς ἕνα νέον κόσμον, κατὰ συνέπειαν, πρέπει νὰ φροντίσωμεν νὰ ὑπάρξῃ ἀσφάλεια καὶ ἐλευθερία.

Εἶνε εἰς πάντας ἀντιληπτόν, ὅτι ἡ σειρὰ τῶν ἐπιθέσεων ἐν Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ καὶ Εὐρώπῃ—ἐξηκολούθησεν ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς—προπαρεσκεύασε τὸν δρόμον διὰ τὸν παρόντα πόλεμον. Ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι ἡ εἰρήνη τῶν Βερσαλλιῶν περιεῖχε διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νὰ τροποποιηθοῦν διὰ κοινῆς συμφωνίας, ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἔχωμεν διαρκῆ εἰρήνην. Πρέπει νὰ ἀνομολογηθῇ ὅτι τὴν ἐπισήμως ἀναληφθεῖσαν διὰ συνθηκῶν ὑποχρέωσιν πρὸς ἀφοπλισμόν, δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰ κράτη ποὺ ὑπέγραψαν τὴν συμφωνίαν αὐτήν. Ἀγνωρίζομεν, ὅτι ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ δυστυχία, ἡ ὀφειλομένη εἰς ἔλλειψιν μεταπολεμικῆς φροντίδος, ἤπλωσαν παντοῦ ἀνησυχίαν καὶ ἀθλιότητα. Οἱ περιορισμοὶ τῶν διεθνῶν ἀνταλλαγῶν, ὁ οἰκονομικὸς σωβινισμός, ἡ ἔλλειψις μιᾶς παγκοσμίου δημοσιονομικῆς τάξεως, κατέστρεψαν τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἀμοιβαίας βοηθείας. Ὅλοι αὐτοὶ καὶ διάφοροι ἄλλοι συντελεσταὶ συνέβαλον βαθμηδὸν διὰ νὰ μᾶς ὁδηγήσουν εἰς τὴν σημερινὴν σύρραξιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν βαθυτέραν τῶν αἰτιῶν τοῦ πολέμου, τὴν ἔκπτωσιν τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, ὁ Ἄγγλος καθηγητὴς ἐτόνισε τὰ ἑξῆς: Ζῶμεν εἰς ἐποχὴν μεγάλου ὑλισμοῦ, καὶ καλοῦ καὶ κακοῦ. Αἱ ἐντυπωσιακαὶ κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης, ἡ κριτικὴ ἀνάλυσις τῶν παραδόσεων καὶ τῶν πίστεων, ἡ περίπλοκος φύσις τῶν ἀφορώντων τὴν ζωήν, ὅλα τείνουν νὰ παράγουν μίαν ἀνήσυχον πνευματικὴν κατάστασιν καὶ ὁδηγοῦν εἰς μίαν ἀπάθειαν ἐναντι τῶν ἠθικῶν καὶ τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν, αἱ ὁποῖαι κινδυνεύουν νὰ καταποντισθοῦν. Καὶ ὅμως αὐταὶ εἶνε αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν κρηπῖδα τῆς κοινωνικῆς τάξεως καὶ τῆς προόδου. Ἡ ἀρνησις των χαλαρώνει τὴν ἀλληλεγγύην τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Ὅταν ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ καὶ ἡ ἐνιμότης καταστραφοῦν, ὅταν ἡ ἀνεξαρτησία τῆς ἐκκλησίας θὰ καταργηθῇ, ὅταν τὰ δικαιώματα τῆς ἐργασίας παραγνωρισθοῦν, τότε ἐξασθενεῖ ἡ ἠθικὴ ἑνότης, ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ ἰσχὺς τῆς ἀτομικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Ὁ ὁμιλητὴς, συνοψίζων, εἶπεν ὅτι ἀπὸ μιᾶς γενικωτέρας ἀπόψεως, ἡ ριζικὴ αἰτία τοῦ πολέμου εἶνε ἡ ἄγνοια, τὸ σφάλμα, ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ὅτι ὅλοι ὑπέχουν εὐθύνας διὰ τοῦτο. Ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἀληθινὴν εἰρήνην ἔγκειται εἰς τὴν γενικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπεροχῆς τῶν ἠθικῶν καὶ τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν.

Η ΠΙΕΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΥΣ

ΧΑΓΗ, 9. ('Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Αἱ ὁλλανδικαὶ ἐφημερίδες γράφουν, ὅτι μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀγγλικῆς ἀποφάσεως περὶ κατασχέσεως τῶν γερμανικῶν ἐξαγωγῶν θὰ εἶνε ἐντονώτερος πόλεμος καὶ νέα πίεσις ἐπὶ τῶν οὐδετέρων. Ἡ Γερμανία λέγει ἤδη, ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι μόνον δὲν ἀρκοῦν πρὸς ἀπόδειξιν τῆς οὐδετερότητος καὶ ὅτι χρειάζονται καὶ πράξεις. Ἡ «Γενικὴ Γερμανικὴ Ἐφημερὶς» εἰς ἄρθρον της ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἱ διαμαρτυρίαι εἶνε ἄνευ ἀξίας», λέγει, ὅτι οἱ οὐδέτεροι δὲν πρέπει νὰ ἀνεχθοῦν τὴν καταπάτησιν τῶν ναυτικῶν δικαιωμάτων των ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, ὅπως κατὰ τὸ 1914, ὁπότε ἐξυπηρέτησαν τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὁλλανδικὴ ἀντίδρασις κατὰ τῶν ὡς ἄνω γερμανικῶν ἀπόψεων καθίσταται ὁσημέραι περισσότερον αἰσθητή. Ἡ ἐφημερὶς «Χαντελσμπλάντ» γράφει σχετικῶς: «Ὁ ἀγγλογαλλικὸς ἀποκλεισμὸς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς οὐδετέρους παραβιάζει τὸ διεθνὲς δίκαιον, τὸ ἴδιον ὅμως ἀποτέλεσμα ἔχει καὶ ὁ γερμανικὸς ὑποβρυχιακὸς πόλεμος ἐναντίον τῶν οὐδετέρων σκαφῶν. Ἐὰν οἱ Γερμανοὶ λέγουν, ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι δὲν ἀρκοῦν, δὲν δύναται βεβαίως τὰ προσαγάγουν τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Βέιλο εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἐκ μέρους των σεβασμοῦ τῆς οὐδετερότητος».

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ποῖος εἶνε ὁ γλωσσικὸς νομοθέτης

Ἡ δημοτικὴ ποίησις τῆς Μάνης εἶνε ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Γιατὶ ἡ Μάνη μᾶς ἔδωσε τὰ περίφημα μοιρολόγια της καὶ γιατί, ἐνῷ σ' ὅλην τὴν ἄλλην Ἑλλάδα ἔχει στερέψει ἡ πηγὴ τῆς δημοτικῆς ποίησης ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἐκεῖ ἀκόμα διατηρεῖται ἀκμαία. Κι' ἀκόμα αὐτοσχεδιάζονται ἐκεῖ εἴτε μοιρολόγια εἴτε ἄλλα ἐπίκαιρα τραγούδια ἴσαμε σήμερα.

Ἡ γλῶσσα τῶν μανιάτικων τραγουδιῶν εἶνε ἐξαιρετικὰ ὡραία καὶ γραφική. Ἔχει μεγάλη πλαστικὴ δύναμη κι' ἔκφραση, καὶ παρ' ὅλες τὶς ἐπιδράσεις τῆς σημερινῆς λογίας παραδόσεως, ἐξακολουθεῖ νὰ σώζῃ τὴν ἀγνότητά της καὶ τὴν αὐτάρκειά της. Κι' ἀφομοιώνει κάθε ξένο στοιχεῖο, ποὺ θὰ εἰσχωρήσῃ μέσα της καὶ τὸ ὑποβάλλει κάτου ἀπὸ τοὺς αὐστηροὺς γραμματικοὺς καὶ συντακτικοὺς της νόμους. Ἔτσι αὐτὰ τὰ στοιχεῖα δὲ διασποῦνε τὴν ἑνότητά της καὶ δὲ χαλάνε τὴν ὁμοιογένειά της. Γιατὶ εἶνε πάρα πολὺ μεγάλη ἡ ἀφομοιωματικὴ ζωτικότητα. Ἔτσι συμβαίνει μὲ ὅλες τὶς ζωντανὲς κοινωνικὲς δυνάμεις κάθε φορὰ ποὺ συγκρούονται μὲ ἄλλες ὀπισθοδρομικὲς.

Τὰ μοιρολόγια, τὰ ἱστορικά, τὰ σατυρικά, τὰ γιορταστικὰ καὶ τοῦ γδικιωμοῦ τὰ τραγούδια δὲν εἶνε ὅλα τῆς ἴδιας ἀξίας. Τὰ παλιότερα μοιρολόγια (σὲ δεκαπεντασύλλαβο) εἶνε συνήθως ἀριστουργηματικά. Τὰ νεώτερα (σὲ ὀχτασύλλαβους ἰαμβικοὺς) ἔχουνε περισσότερο λαογραφικὸ καὶ γλωσσολογικὸ καὶ ψυχογραφικὸ ἐνδιαφέρο παρὰ αἰσθητικό. Αὐτὰ τὰ ποιήματα ὅμως μᾶς δίνουνε τὴν συντριπτικὴ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα: πάνω σὲ ποιὰ βάση θὰ γίνεται ὁ συμβιβασμὸς τῆς γλώσσας τοῦ λαοῦ μὲ τὴ γλῶσσα τῶν λογίων;

Ἡ ἀπάντηση αὐτὴ εἶνε ἡ ἑξῆς: οἱ λόγιες λέξεις θὰ ὑποκύψουν στὸ τυπικὸ τῆς δημοτικῆς κι' ὄχι οἱ δημοτικὲς λέξεις στὸ τυπικὸ τῆς καθαρεύουσας. Αὐτὴν τὴ λύση δίνει ὁ λαὸς (δηλαδὴ τὸ ἔθνος) κι' ὄχι ἐκείνη, ποὺ δίνουνε οἱ μισογλωσσῖτες, οἱ νεοδημοτικιστὲς, ποὺ κάνουνε τὴν περίφημη ἀναπροσαρμογὴ τῆς γλώσσας μας μὲ τὶς «καινούργιες πραγματικότητες» εἰς βάρος τῆς δημοτικῆς.

Καὶ νὰ πῶς δουλεύῃ στὴν πράξη αὐτὸς ὁ νόμος. Φυλλομετρώντας τὴ συλλογὴ «Μανιάτικα μοιρολόγια καὶ τραγούδια» τοῦ ἀλησμόνητου φίλου καὶ ποιητῆ Κώστα Πασαγιάννη (1928) βρίσκουμε στὰ σύγχρονα δημιουργήματα τῆς μανιάτικης Μούσας πολλὰ καινούργια πράγματα, ποὺ ἡ ἀκριτικὴ καὶ κλέφτικη ποίησή μας δὲν τὰ εἶχε γνωρίσει. Βρίσκουμε τὶς λέξεις καὶ τὶς φράσεις: δικηγόρος, βουλευτάδες, ἀρχαῖο πρόσωπο, ὦχ ἀριστέ μου κυνηγέ, ἐπαρχία, ἐγάνω λόγο, χωρὶς καμμιὰν ὑπόθεση, εὖγε σας, ματαεῦγε σας, σὰν τετράποδα, στὸ λοχαγό, ν' ἀνοίξουνε οἱ φύλακες κι' ὅλα τὰ δικαστήρια, ἔκαμαν τὶς ἀνάκρισες, ἀνακριτής, ἐκλογή, νὰ λειτουργεῖται δλημερνῶς, αἱ! τώρα φεύγω, ἀναχωρῶ, μωρὴ γιατὶ μοῦ τ' ἀφαιρεῖς, ποὺ ξαίρει κι' ἀποκρίνεται, μόν' εἴτανε φευγόδικος, (ὑ)πόληψη, χωροφυλάκοι, πρῶτα καὶ δὲ καὶ κατ' ἀρχὰς κτλ.

Ὅλες αὐτὲς οἱ λέξεις καὶ οἱ φράσεις ἔχουνε μπῆ στὴ γλῶσσα καὶ στὴν πεῖρα τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν ὀργάνωση τοῦ νεώτερου ἐλεύθερου ἑλληνικοῦ κράτους, ποὺ δημιουργήθηκε μετὰ τὴν ἐπανάσταση τοῦ 21. Δὲν ὑπάρχουν οἱ παλαιοὶ ὅροι: βεζύρης, ζαπτιέδες, νταϊφᾶς, φιρμάνι, πασᾶς, δερβέναγας κτλ. ποὺ ἐκφράζουνε τὴν διοικητικὴ καὶ στρατιωτικὴ ὀργάνωση τοῦ τουρκικοῦ κράτους. Ὅλοι λοιπὸν οἱ νέοι αὐτοὶ ὅροι μπήκανε στὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ κι' ἀφομοιωθήκανε γραμματικῶς.

Ἀπ' ὅλες τὶς νέες λέξεις μοναχὰ τὰ ἐπιρρήματα ὁλημερνῶς καὶ παντοτεινῶς (τὸ πρῶτο κατ' ἀναλογίαν μὲ τὸ δεύτερο) διατηρήσανε τὸν καθαρευουσιάνικο τύπο τους. Ἀλλὰ τέτια ἐπιρρήματα ὑπάρχουνε κι' ἄλλα στὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ ὅπως τὸ στανικῶς. Μποροῦνε νὰ μείνουν.

Ὡραῖος εἶνε ὁ τύπος ἀνάκρισις. Αὐτὸς ὁ τύπος εἶνε ὁ σωστὸς δημοτικός: δρύσες, σύδρασες, πράξες, δύναμες, ὑπόθεσες κτλ. Μέσα στὰ μανιάτικα μοιρολόγια βρίσκεται καὶ ἡ ἀπάντηση ποιὸς εἶνε ὁ σωστὸς δημοτικὸς τύπος τῆς γενικῆς τοῦ ἑνικοῦ τῶν οὐδετέρων, ποὺ λήγουν σὲ α· ὅπως λέμε: τοῦ κυμάτου, τοῦ γαλάτου ἔτσι βρίσκουμε καὶ τοὺς τύπους: τοῦ μαλαμάτου, τοῦ παραπονεμάτου.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ

Η ΦΙΛΛΑΝΔΙΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΗΝ ΡΩΣΙΚΗΝ ΑΠΕΙΛΗΝ

ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΑΟΥ

Ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς Φιλλανδίας ἤρχισεν. Ἡ Φιλλανδία ἠσθάνετο ἀπὸ μακροῦ τὸν ἐχθρὸν ἐνεδρεύοντα εἰς τὸν δρόμον μιᾶς εὐγενοῦς μικρᾶς δημοκρατίας, τῆς ὁποίας ἡ αὐτόνομος ζωὴ χρονολογεῖται μόλις ἀπὸ τοῦ 1918.

"Οταν ἐπεσκέφθην τὴν χώραν, τὸ θέρος, ὅτε ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἤλπιζον ἀκόμη, ὅτι θὰ ἐξησφάλιζον τὴν συνεργασίαν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας διὰ τὴν συγκρότησιν ἑνὸς μετώπου εἰρήνης ἐναντίον τῆς Γερμανίας, ὅλοι οἱ Φιλλανδοί, μὲ τοὺς ὁποίους βούμεθα τὴν Γερμανίαν· φοβούμεθα τὴν φιλίαν, ποὺ προσπαθεῖτε νὰ συνάψετε. Ἡ Ρωσία δὲν θὰ κάμῃ ποτὲ τίποτε καλὸν οὔτε εἰς σᾶς οὔτε εἰς ἡμᾶς».

Μετ' ὀλίγον τὰ λόγια των ἐπληλήθευσαν πρὸς τὴν μίαν κατεύθυνσιν, καίτοι διεψεύσθησαν ὡς πρὸς τὴν Γερμανίαν. Οἱ Γερμανοί, συμφωνοῦντες μὲ τοὺς Ρώσους, ἀντελήφθησαν τί ἔπρεπε νὰ πληρώσουν· μετὰ τὴν συμφωνίαν αὐτήν, ἡ ἐναντίον τῆς Φιλλανδίας ἐπίθεσις ἦτο ἁπλῶς ζήτημα χρόνου.

Πρὸ ἀρκετῶν ἑβδομάδων εὑρίσκετο ἐν δράσει ἡ γνωστὴ τακτικὴ τοῦ βιαίου ἰμπριαλισμοῦ· τὰ αἰτήματα, ἡ προπαγάνδα τοῦ τύπου, αἱ σφοδραὶ κατηγορίαι. Ἡ Φιλλανδία τὰ ἀνέμενεν ἀπὸ πολλοῦ καὶ ἤδη ὁ ἐφιάλτης ἔγινε τρομερὰ πραγματικότης. Ἡ Ρωσία βομβαρδίζει τὸ Χέλσινκι χωρὶς κανένα διαταγμόν.

"Ολοι οἱ φόβοι, τοὺς ὁποίους ἠσθάνοντο οἱ Φιλλανδοὶ ἀπὸ τοὺς Ρώσους, ἔχουν τὰς ρίζας των εἰς τὰ βάθη τῆς ἱστορίας. Κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας ἡ Φιλλανδία ἦτο ἕνας στίβος· ἡ Σουηδία κατεῖχε τὸ ἔδαφος· ἡ Ρωσία ἐπετέθη ἐναντίον τῆς Σουηδίας καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς συνήφθησαν σκληραὶ μάχαι, κατὰ τὰς ὁποίας τὸ φρούριον τοῦ Βιϊπούρι ἐπολιορκήθη πολλάκις. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1293 μόνον δύο φορὰς κατελήφθη τὸ φρούριον αὐτό.

Ἡ ρωσικὴ κυριαρχία ἐπὶ τῆς χώρας διήρκεσε περίπου ἕνα αἰῶνα καὶ ἡ τύχη τοῦ φιλλανδικοῦ λαοῦ μετεβάλλετο ἀναλόγως μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἰδιοτροπιῶν τῶν Τσάρων. Ὁ Ἀλέξανδρος Α' παρεχώρησε τὸ 1810 εἰς τὴν Φιλλανδίαν σύνταγμα αὐτονομίας καὶ ἤσκει ἐπ' αὐτῆς τὴν ἐξουσίαν του ὡς Μέγας Δοὺξ μὲ περιωρισμένα δικαιώματα. Ἡ Φιλλανδία παρέμεινε πάντοτε Μέγα Δουκᾶτον, ἀλλ' ὅπως εἶπα, εὑρίσκετο πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἰδιοτροπιῶν τῆς Πετρουπόλεως. Οἱ Ἀλέξανδροι ἦσαν κατὰ κανόνα ἀγαθοί, οἱ Νικόλαοι τὸ ἀντίθετον. Ἡ διοικητικὴ ἐξουσία εὑρίσκετο εἰς χεῖρας κυβερνητῶν, οἱ ὁποῖοι διωρίζοντο ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν καὶ οἱ ὁποῖοι ἠρμήνευον συχνὰ τὴν θέλησιν τοῦ δεσπότου κατὰ τὸν τυραννικώτερον τρόπον.

Ἡ Φιλλανδία ἦτο ὑπερήφανος διὰ τὴν ἐλευθερίαν, τῆς ὁποίας ἀπελάμβανεν ὁ μικρὸς στρατός της· ἦτο μιὰ τοπικὴ ἀμυντικὴ δύναμις, ἀπηλλαγμένη τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς πολέμους. Τὸ 1898 ἐξεδόθη ἕνας νόμος περὶ ὀργανώσεως τοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπερρέωνε τοὺς Φιλλανδοὺς κληρωτοὺς νὰ κατατάσσωνται εἰς ρωσικὰς μονάδας καὶ ἀνέθετεν εἰς Ρώσους ἀξιωματικοὺς τὴν διοίκησιν τῶν φιλλανδικῶν μονάδων. Ὁ στρατηγὸς Μπομπρίκωφ, κυβερνήτης τοῦ Χέλσινκι, ἀνέλαβε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸν νόμον. Καὶ ὅταν ἡ Δίαιτα καὶ ἡ Γερουσία τὸν ἀπέρριψαν, ἐγένετο ἀπολυταρχικὴ ἀπόπειρα περιορισμοῦ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς Διαίτης. Ἡ ἀντίδρασις τῆς Φιλλανδίας ἔλαβε τὴν μορφὴν δημοσίου πένθους καὶ ἤρχισε μία περίοδος καταδιώξεων, τὴν ὁποίαν ὑπεστήριξεν ἀρκετὰ ὁ Νικόλαος Β'. Ὁ Μπομπρίκωφ ἐφονεύθη τὸ 1904. Αὐτὴ εἶνε ἡ εἰκὼν τῶν τελευταίων ἐτῶν τῆς περιόδου τοῦ «ἐκρωσισμοῦ».

Περὶ τὰ μέσα τοῦ Μεγάλου πολέμου καὶ ὅταν ἡ αὐτοκρατορία τῶν Τσάρων ἤρχισε διαλυομένη, οἱ Φιλλανδοὶ ἤρχισαν νὰ βλέπουν τὸ μέλλον των ἀβέβαιον ἀλλὰ νὰ αἰσθάνωνται, κάποιαν ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ κατακτήσουν τὴν ἐλευθερίαν των. Ἐσκέφθησαν ἀκόμη, ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ ἐλευθερωθοῦν εἰς βασίλειον καὶ τὸ 1918, ὅταν ὁ ἐθνικιστὴς ἡγέτης Σβίνχουφουντ ἐπίστευεν, ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐξήρχετο νικήτρια ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἐκλήθη νὰ καταλάβῃ τὸν θρόνον ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐγγόνους τοῦ Κάϊζερ, ὁ πρίγκιψ Φρειδερῖκος-Κάρολος τῆς Ἕσσης. Ἡ Δίαιτα ἡτοιμάζετο νὰ τὸν ἐκλέξῃ βασιλέα, ἀλλὰ ἡ ἀνακωχὴ τὸν ἠνάγκασε ν' ἀποσύρῃ τὴν ὑποψηφιότητά του.

Ἂν τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ δεικνύῃ κάποιαν ἀντιδραστικὴν νοοτροπίαν, πρέπει νὰ μὴ λησμονῶμεν, ὅτι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1918 ἡ Φιλλανδία ὑπέστη τὰ δεινὰ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου· καὶ ὁ πόλεμος αὐτὸς προεκλήθη ἀπὸ τὴν ρωσικὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν ἐξ ἀνατολῶν μπολσεβικικὴν μόλυνσιν.

Τέσσαρας μῆνας μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1917, ἡ ὁποία ἐξεθρόνισε τὸν Τσάρον, ἡ φιλλανδικὴ Δίαιτα ἐψήφισε τὸν νόμον τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἀνέλαβε τὰ δικαιώματα τοῦ Τσάρου - Μεγάλου Δουκός. Τὴν ἕνην Δεκεμβρίου ἀνεκήρυξε τὴν Φιλλανδίαν κυρίαρχον κράτος — καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀνεγνωρίσθη ταχέως ἀπὸ τὸν ὑπ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Λαρισ! λόγω γενικών δοκιμών λίγον καθυστερημένος ο σύλλογος.

ΑΛΗΚΑ. «Δεκαεφτά Κοσσοπούλι». 9.45 μ.μ. «Τίμιοι στην ξενιτιά».

ΑΡΕΙΟΝ. «Ο κυρίος κοντοστάβλος και τρελλάκι».

ΑΝΙΕΣΑΣ. Η καρδιά του κατίφε.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Μαρία Κάστρα». 3.45 μ.μ. «Ο μυστικός χορός σπασμένος». «Ο Μάγος». «Ο Γεωργός Φαρμάκης». ΟΛΥΜΠΙΑ. 9.30 «Γρηγόρης».

Κινηματογράφοι:

ΑΣΤΥ. «Ο σφάχτης μου ο λοστός».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Δεκαεφτά χρόνια».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Στη σκηνοθεσία του Βασίλη Κρεμμύδα».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ο Κρυφός κρυφούλης».
ΑΝΑΚΛΗΣΙΣ. «Τίμιος τύπος φαλακρός».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Κυκλωνίζει η Ιρλάνδα».
ΙΡΙΣ. «Μία γυναίκα χωρίς σημασία».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Λίλυ μόνη σε κόσμο».
ΚΡΟΝΟΣ. «Ήθελες τον κυβερνήτη».
ΟΡΦΕΥΣ. «Κωμωδία».
ΟΡΦΕΩΝ. «Ο κύριος Τρόμπας».
ΠΑΛΛΑΣ. «Μία γυναίκα τα λέει».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ιδιωτικός φωτιζόλιος».
ΣΤΕΦ. «Κοντέσσα Μαρίτσα».
ΣΙΝΕΚΙ. Ενδεικτικά κλπ. από 10 π.μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Ταχυδρόμος».
ΑΡΗΣ. «Μυστικός Πράκτορας».
ΓΠΒΙΣ. Ο κόμης Μόντε Κριστό.
ΑΣΤΗΡ. «Τα γράμματα».
ΕΛΛΑΣ. «Η γυναίκα της κεγκούρας».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ο ήρωας κ' ξωμάχος».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Η μάνα μου κλαίει».
ΘΗΣΕΥΣ. «Βασιλιάς του σπασμένου».
ΑΥΡΑΓΙΑ. «Ο Μάγος Γρηγόρης».
ΔΟΞΑ.
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Τα μυστήρια του μεγάλου κόσμου». «Ζητούνται ιδιώτες».
ΠΑΛΛΑΔΙΟ (Πετρ.). «Γρηγόρης φτω-χός».
ΡΟΞΙΑΝΑ. «Μαρία Κάστρα».

Πειραιώς και Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Η ξυλόφρα σε' ιστορία πρόσωπα».
ΕΛΠΙΣ. «Ο γύρος του κόσμου». ΠΑΛΑΣ. «Τραβάμε φτωχοί τον κόσμο».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Η Μαρία Κάστρα».
ΦΟΙΒΟΣ. «Γυναίκα με δυο κρύσταλλα».
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ. «Λίλυ μόνη σε κόσμο».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Γρηγόρης τυφλοπόλεμος».
ΕΚΛΙΡ (Κοκ.). «Δύο καλά γυναικόπαιδα».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκ.). «Γυναίκα του σφαγέα».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Ο γύρος αλέστρης».
ΓΚΡΕΚΑ (Κοκ.). «Η γυναίκα μου κλαίει».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ (Κοκ.). «Ο γύρος αλέστρης».
ΠΙΟΥΡΙΤΗ (Η. Σ.). «Γρίφος φτω-χός».

Δελτίον υπαγορείας
Εμμ. Γ. Κασιμάτης
Ηράκλειον - Φανερωμένη 13

Της εποχής
Απόλυσις
Και όλίγη μελαγχολία

«Ώστε λοιπόν: Ετελείωσεν ο δεύτερος μου γάμος. Τί θαυμαστή η ένεργώσιμη: «Μετά δεκαμόνιο-ν 5 μήνες και 27 ήμερες, ο πολύοιστος! Κλπ...»

Ο τέως αγωνιστής ήσπασ-φήσιος δίλλιος, ιδεοφόβος, ιδεοφόβος χαρά, βέβιοκτησαν μ' ιλλόνια κι' ιγκρίνα κι' μετιά, φ' τη, πήν ξπουλείνη, ήρχισι τά πρακταστικά τής απολύσεως: πιραδόσεις τής ξπιλαμβάνουν ίλλα κι' ίλλα τρόπα κι' ίλλα τρόπα κι' ίλλα τρόπ

Η ΡΩΣΙΑ ΣΚΟΠΕΙ ΝΑ ΙΔΡΥΣΗ ΕΝ ΦΙΛΛΑΝΔΙΚΟΝ ΠΡΟΤΕΚΤΟΡΑΤΟΝ

ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— 'Ο διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Σανταίη Ντισπάτς», ἀσχολούμενος ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐν Φιλλανδίᾳ πολέμου μὲ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως λέγει ὅτι σκοποὶ τῆς ἐναντίον τῆς Φιλλανδίας ἐπιθέσεως εἶνε, πρῶτον, ἡ κατάληψις ὅλων τῶν στρατηγικῶν σημείων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὴν Ρωσίαν ἀπόλυτον κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς καί, δεύτερον, ἡ προσάρτησις τῆς φιλλανδικῆς Καρελίας εἰς τὴν σοβιετικὴν Καρελίαν διὰ τὴν ἵδρυσιν «αὐτονόμου» σοβιετικῆς φιλλανδικῆς δημοκρατίας. 'Η Ρωσία προτίθεται ν' ἀφήσῃ μίαν ἠκρωτηριασμένην Φιλλανδίαν ὀνομαστικῶς ἀνεξάρτητον, ἀλλ' ὑποκειμένην εἰς τὴν σοβιετικὴν κηδεμονίαν διὰ τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν της. 'Η καρελιανὴ «δημοκρατία» θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἄσκησιν πιέσεως ἐπὶ τῆς Φιλλανδίας, ἂν ἡ τελευταία ἐκδηλώσῃ διαθέσεις ἀνυποταγῆς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς φιλλανδικῆς ἐκστρατείας τὰ Σοβιὲτ θὰ στραφοῦν πρὸς τὴν Νορβηγίαν καὶ τὴν Σουηδίαν διὰ ν' ἀποκτήσουν πλήρη ἔλεγχον ἐπὶ τῆς Βαλτικῆς καὶ ἕνα λιμένα εἰς τὴν Βόρειον Θάλασσαν, κατόπιν δὲ θὰ στρέψουν τὴν προσοχήν των πρὸς νότον.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τοῦ Ἄγγλου ἀρθρογράφου τὰ Σοβιὲτ φοβοῦνται πιθανὴν σύμπραξιν τῆς 'Αγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς 'Ιταλίας ἐναντίον των καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐπέσπευσαν τὴν λύσιν τοῦ φιλλανδικοῦ ζητήματος ἀντὶ νὰ ἀναμείνουν ἐπιτυχίαν τῶν ἐλέγχων των διὰ τῆς διπλωματικῆς πιέσεως. Τὰ Σοβιὲτ φοβούμενα τοιαύτην σύμπραξιν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, θέλουν νὰ δημιουργήσουν ἓν τεῖχος πέριξ τῆς χώρας των. 'Η ἀπόφασις τῆς χρησιμοποιήσεως ὅλης ἐναντίον τῆς Φιλλανδίας, συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος, προεκάλεσε σοβαρὰς διαφωνίας μεταξὺ τῶν ἡγετικῶν κύκλων τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως καὶ ἀποτελεῖ νίκην τῶν «ἰμπριαλιστῶν» ἐναντίον τῶν «μεριοπαθῶν» μπολσεβίκων τῆς «παλαιᾶς φρουρᾶς». 'Ο πόλεμος ἐπίσης δὲν προεκάλεσε κανένα ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸν ρωσικὸν λαόν.

Βαθυτάτη ἐπίσης ὑπῆρξε εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ρωσικῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Φιλλανδίας. 'Αγανάκτησις καὶ ἀνησυχία ἐξεδηλώθη ἐντὸς τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος καὶ ἐκ μέρους τοῦ γερμανικοῦ ἐπιτελείου, ὡς καὶ ὅλων τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἡγετῶν. Δυσφορία ἐπίσης ἐπικρατεῖ ἐν Βερολίνῳ διότι ἡ Ρωσία χρησιμοποιεῖ τὴν φιλλανδικὴν κρίσιν ὡς πρόσχημα διὰ ν' ἀναβάλῃ τὴν παράδοσιν πρώτων ὑλῶν εἰς τὴν Γερμανίαν. 'Υπάρχουν φόβοι ὅτι ἡ Ρωσία θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Νορβηγίαν ὄχι μόνον τὴν παραχώρησιν τοῦ Νάρβικ, τοῦ μόνου νορβηγικοῦ λιμένος ἐπὶ τοῦ 'Αρκτικοῦ ὠκεανοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Σπιτσβέργης μὲ τὰ πολύτιμα ὀρυχεῖα της. 'Εν τῷ μεταξύ, ἀναφέρεται ὅτι, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γερμανοσοβιετικῆς συμφωνίας, ἡ Σουηδία θεωρεῖται ὡς γερμανικὴ ζώνη ἐπιρροῆς.

'Ο Ἄγγλος ἀρθρογράφος πληροφορεῖται ἐξ ἀσφαλοῦς ὡς λέγει, πηγῆς, ὅτι ἡ Γερμανία προέτεινε πάλιν εἰς τὴν Σουηδίαν τὴν σύναψιν συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως, ἐφ' ὅσον ἡ Σουηδία θὰ ἠρνεῖτο νὰ δεχθῇ τὸν ἀγγλικὸν ἀποκλεισμὸν καὶ θὰ ὑπέγραφε μὲ τὸ Ράϊχ ἐμπορικὴν συμφωνίαν στρέφουσαν ὁλόκληρον τὸ σουηδικὸν ἐμπόριον πρὸς τὴν Γερμανίαν. Μέχρι τοῦδε ἡ Σουηδία ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὰς προτάσεις αὐτάς, πιστεύεται ὅμως ὅτι ἡ ἄρνησίς της θὰ καμφθῇ μετὰ τὴν συντριβὴν τῆς Φιλλανδίας.

ΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΚΑΙ ΝΑΡΚΑΙ ΜΕΤΕΒΑΛΟΝ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΠΟΛΕΜΟ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — 'Ο ναυτικὸς συνεργάτης τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος» ἀσχολούμενος μὲ τὰς μαγνητικὰς νάρκας, λέγει ὅτι δι' αὐτῶν εἰσήχθη ὑψίστης σημασίας στοιχεῖον εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν πόλεμον. Οὐδεμία προσπάθεια κατεβλήθη διὰ νὰ ἀποκρυβῇ ἡ σοβαρότης τῆς ἀπειλῆς ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ καθορισθῇ πὸ τὼν Γερμανῶν χρησιμοποιουμένου τύπου. Διότι ὁ ὅρος «μαγνητικὴ νάρκη» ἔχει εὐρὺ περιεχόμενον. Οἱ τεχνικοὶ ἐμπειρογνώμονες δύνανται νὰ δημιουργήσουν παντὸς εἴδους παραλλαγὰς καὶ προτοῦ γίνουν πειράματα θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ βεβαιότης ὅτι τὸ χρησιμοποιούμενον ἀντίδοτον εἶναι τὸ ὀρθόν. Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ μέθοδος ἀντιμετωπίσεως τῶν νάρκῶν αὐτῶν δὲν θὰ εἶνε μία σχετικὼς ἁπλῆ συσκευὴ ὡς ἡ ἁλιεία, ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖται διὰ τὰς συνήθεις νάρκας. Τὸ νέον ὅπλον ἀποτελεῖ ἐπιστημονικὸν προϊὸν καὶ πρὸς ἀντιμετώπισίν του χρειάζεται ἐπιστήμη.

'Η διασπορὰ ναρκῶν δι' ἀεροπλάνων — λέγει ὁ συνεργάτης — παρὰ τὴν δραματικὴν καὶ ἐντυπωσιακὴν ἐμφάνισίν της, δὲν εἶνε τόσον σοβαρά, ὅσον ἡ δι' ὑποβρυχίων. Τὸ ἀεροπλάνον ὁλίγας μόνον νάρκας δύναται νὰ μεταφέρῃ, ἐπὶ πλέον δὲ τὴν ἐργασίαν του ἐπηρεάζουν καὶ αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι. Χαρακτηριστικὸν εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ γερμανικὰ ἀεροπλάνα ἔρχονται εἰς τὴν 'Αγγλίαν τὴν αὐγήν, ὅταν ὑπάρξῃ ἀκόμη ἀρκετὸν σεληνόφως, χάριν εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πιλότος δύναται νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι εὑρίσκεται ὑπεράνω πλευσίμων ὑδάτων διὰ νὰ ρίψῃ τὰς νάρκας του. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἀνάγκη φωτὸς περιορίζει τὴν δι' ἀεροπλάνων διασποράν. Διὰ τὸ ὑποβρύχιον δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι περιορισμοί. 'Η ὁμίχλη, τὸ σκότος ἢ ἡ κακοκαιρία ἐλάχιστα τὸ ἐνδιαφέρουν. 'Η διασπορὰ ναρκῶν διὰ τῶν τορπιλοβλητικῶν σωλήνων δύναται νὰ γίνῃ κανονικῶς καὶ συχνά.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως, αἱ Ἀγγλίδες θὰ εἰσέλθουν προσεχῶς καὶ εἰς τὴν ἀεροπορίαν, ἐκπαιδευόμεναι ὡς πιλότοι πλάνων καὶ διὰ νὰ τὰ μεταφέρουν ἀπὸ τὰ ἐργοστάσια εἰς τὸ ἀεροδρόμιον. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ συμβολὴ τῶν γυναικῶν εἰς τὸν σημερινὸν πόλεμον εἶνε ἤδη πολὺ μεγάλη. 'Η ὀργανοσσκόμους τοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ, ἀριθμεῖ 200.000 περίπου μέλη μὲ εἰδικὴν στολήν. Εἰς ἄλλος γυναικεῖος σχηματισμὸς εἶνε ἡ «Ναυτικὴ Ὑπηρεσία Γυναικῶν», μὲ 2.000 γυναίκας, αἱ ὁποῖαι ἐργάζονται εἰς τὰς ναυτικὰς βάσεις ὡς μάγειροι, βιολιοθηκάριοι, οὐδεμία ὅμως ἔχει ὑπηρεσίαν ἐπὶ σκάφους. 'Η «Γυναικεία Βοηθητικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Στρατοῦ» ἱδρύθη τὸ 1938, περιλαμβάνουσα σήμερον 20.000 μέλη, ἡλικίας 18—43 ἐτῶν. Αἱ γυναῖκες αὗται ἐργάζονται ὡς μάγειροι, γραφεῖς καὶ ἀρχοντόδοται εἰς τὸν στρατόν. Ἐπὶ κεφαλῆς των εὑρίσκεται ἡ γνωστὴ ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 1914 «Κυρία Ἐλένη», ἡ ὁποία ἐπὶ κεφαλῆς 57.000 γυναικῶν, εἶχε προσφέρει τότε πολύτιμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Γαλλίαν. Παράρτημα τῆς ὀργανώσεως ταύτης εἶνε ἡ ὑπηρεσία τῶν «Νοσοκόμων Πρώτων Βοηθειῶν», ἱδρυθεῖσα ἀπὸ τὸ 1909 καὶ ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὴν κόμισσαν τοῦ Ἄθλον. 'Η «Βοηθητικὴ Ὑπηρεσία Γυναικῶν τῆς Ἀεροπορίας» εἶνε ἡ δημοφιλεστέρα ὀργάνωσις. Αἱ γυναῖκες αὗται στρατοπεδεύουν πλησίον τῶν ἀεροδρομίων, ἐργάζονται δὲ ὡς μάγειροι, σωφὲρ, ἀκόμη δὲ καὶ τεχνῖται, βοηθοῦσαι εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἀεροπλάνων. 'Η μεγαλυτέρα ὀργάνωσις εἶνε ἡ «Ἐθελουσία Ὑπηρεσία Γυναικῶν», τὰ δὲ μέλη της δὲν πληρώνονται. 'Η ὀργάνωσις αὕτη ἐξεκένωσε τὰς μεγάλας πόλεις ἀπὸ τὰ γυναικόπαιδα.

ΟΙ ΣΩΜΑΤΙΚΩΣ ΗΣΚΗΜΕΝΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Παρέχεται ἐκ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἡ πληροφορία, ὅτι δικαιοῦνται παροχῆς εὐδηγετήματος διμήνου κανονικῆς ἀδείας οἱ κάτωθι σωματικῶς ἠσκημένοι στρατιῶται: Οἱ πτυχιοῦχοι τῆς Γυμναστικῆς 'Ακαδημίας, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς ἀποφοιτήσεώς των καὶ παρηκολούθησαν τὴν ἐκπαίδευσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγραφῆς των. Οἱ ἐπὶ διετίαν φοιτήσαντες εἰς τὴν Γυμναστικὴν 'Ακαδημίαν καὶ διακόψαντες δι' οἱονδήποτε λόγον τὰς σπουδάς των, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι διετέλεσαν μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διετὲς χρονικὸν διάστημα καὶ παρηκολούθησαν τὴν ἐκπαίδευσιν κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα. Οἱ διατελέσαντες ἐπὶ τρία συνεχῆ ἢ κατὰ διαλείμματα μέλη τοῦ ὑπαχθέντος ὑπὸ τὴν Ε.Ο.Ν. Σώματος 'Ελλήνων Προσκόπων καὶ παρακολουθήσαντες κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο. Οἱ ὑποστάντες διετῆ στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Οἱ ἐπὶ διετίαν διατελέσαντες μέλη ἀναγνωρισμένων ἀθλητικῶν σωματείων, ἐφ' ὅσον καθ' ὅλον τὸ διετὲς τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑπῆρξαν μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ παρηκολούθησαν κατὰ τὴν διετίαν ταύτην τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Ἐν συνεχείᾳ, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς δοκιμασίας κατὰ φρουράς. Οἱ ἐπιτυγχάνοντες ἐκ τῶν δοκιμαζομένων εἰς τὰς διαφόρους ἐπιδόσεις δικαιοῦνται κανονικῆς ἀδείας ἄνευ ἀποδοχῶν, ἀσχέτου πρὸς τὴν τυχὸν χορηγηθεῖσαν αὐτοῖς ἑτέραν ἄδειαν μέχρις ἑνὸς μηνός. 'Η διμηνος αὕτη ἄδεια δὲν δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς δικαιούχους πρὸ τῆς συμπληρώσεως ὑπ' αὐτῶν ἐνιαυσίου ὑπηρεσίας.

ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς κατάταξιν ἐφ' ἅπαξ δέκα ἀνθυπολοχαγῶν διαχειρίσεως, κεκτημένων τὰ νόμιμα προσόντα, ἐχόντων ἐκπληρώσει ἢ ἐκπληροῦντων τὰς στρατιωτικὰς των ὑποχρεώσεις, ὄντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἢ ἀνθυπασπιστῶν καὶ μὴ ὑπερβάντων τὸ 32ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. 'Ο διαγωνισμὸς θὰ ἀρχίσῃ τὴν 10ην Φεβρουαρίου 1940. Οἱ κεκτημένοι τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου δέον νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (τμῆμα 11, γραφεῖον 4ον) τὰς αἰτήσεις των, ἐπισυνάπτοντες καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά. Αἱ αἰτήσεις τῶν ὑποψηφίων δέον νὰ ἔχουν περιέλθει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 20ῆς 'Ιανουαρίου 1940.

Η ΑΝΤΙΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΚΙΝΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σαγκάης, ἀντιθέτως πρὸς τὰς ἐλπίδας τῶν "Αγγλων, ἡ ἀντιβρετανικὴ κίνησις ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπεκτείνεται ὁλονὲν περισσότερον εἰς τὰς ὑπὸ τῶν 'Ιαπώνων κατεχομένας περιφερείας τῆς Κίνας. 'Εκπρόσωπος τοῦ ἰαπωνικοῦ στρατοῦ ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἠμοσιογράφους ἐν Πεκίνῳ, ὅτι ἡ 'Αγγλία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἄπληστος διὰ πλούτη, μολονότι κατέχει τὰ 40 % τοῦ παγκοσμίου πλούτου καὶ ὅτι αἱ ραδιουργίαι της μὲ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Τσάνγκ Κάϊ Σὲκ δὲν ἀποβλέπουν εἰς ἄλλον σκοπὸν εἰμὴ εἰς τὸ νὰ παρατείνουν τὸν ἀγῶνα τῆς 'Ιαπωνίας διὰ νὰ ἐπωφεληθῇ ἡ 'Αγγλία ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τὴν ὁποίαν θὰ ὑποστῇ ἡ 'Ιαπωνία.

Η ΥΛΟΤΟΜΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, δι' ἐγκυκλίου του διαταγῆς πρὸς τὰς δασικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους, ἀπηγόρευσε τὴν ὑλοτομίαν μεγάλων καὶ γηραιῶν δρυῶν καὶ πρίνων, ὁσάκις δὲν συντρέχει ἀπόλυτος καὶ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τὸ ὑπουργεῖον ἦχθη διότι τὰ δένδρα ταῦτα παράγουν κατ' ἔτος μεγάλας ποσότητας κτηνοτροφικῶν βαλάνων χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν πρὸς διατροφὴν τῶν ζώων των. Κατὰ συνέπειαν, εἶνε ἐπιζήμιος καὶ ἡ συμβιβαζομένη πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῶν ἀγροτῶν ἡ ἄνευ σοβαροῦ λόγου ὑλοτομία τῶν ἀφθόνως σπερμοφορούντων μεγάλων τούτων δένδρων.

Ο ΔΑΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ, ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΣ

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1918

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος. — Τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡ Φιλλανδία ἀγωνίζεται ἡρωϊκῶς διὰ νὰ περισώσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, μίαν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε διὰ πρώτην φορὰν πρὸ 22 μόλις ἐτῶν. 'Από τοῦ 12ου αἰώνος ἡ Φιλλανδία ἀπετέλεσε τμῆμα τοῦ βασιλείου τῆς Σουηδίας καὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἔχομεν τὰς πρώτας πληροφορίας περὶ τῆς ἱστορίας τῆς χώρας. 'Υπὸ τὴν σουηδικὴν κυριαρχίαν ἡ Φιλλανδία εἶχε πολλὰς ἐλευθερίας καὶ ἀπὸ τοῦ 1362 οἱ Φιλλανδοὶ εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ μετέχουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν βασιλέων. Μόλις συνεστήθη ἡ πρώτη δίαιτα τοῦ βασιλείου τῆς Σουηδίας, τὸ 1435, ἡ Φιλλανδία ἔλαβε τὸ δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ εἰς αὐτὴν ἀντιπροσώπους. Πολλοὶ Φιλλανδοὶ κατέλαβον ἀνωτάτας πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς θέσεις ἐν Σουηδίᾳ. 'Ἀνεκηρύχθη μέγα δουκάτον καὶ εἶχε εὐρυτάτην αὐτονομίαν ἐντὸς τοῦ βασιλείου. Τὸ 1640 ἱδρύθη τὸ πρῶτον φιλλανδικὸν πανεπιστήμιον εἰς Τουρκοὺ καὶ τὸ 1642 ἐξεδόθη ἡ πρώτη Βίβλος εἰς φιλλανδικὴν γλῶσσαν.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

'Η Ρωσία, ἀποσπάσασα τὴν Φιλλανδίαν ἀπὸ τὴν Σουηδίαν, τὸ 1809, ἀνεγνώρισε τὰ δικαιώματα τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα μάλιστα ἠυρύνθησαν δαθμηδόν. 'Η Φιλλανδία εἶχεν ἰδίαν δίαιταν, ἴδιον νόμισμα, ἴδιον τελωνειακὸν σύστημα καὶ ἀπὸ τοῦ 1878, ἴδιον στρατὸν, ὁ ὁποῖος δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ἔξω τῶν συνόρων τοῦ μεγάλου δουκάτου χωρὶς τὴν ἄδειαν τῆς διαίτης. 'Η Φιλλανδία εἶχε καὶ ἰδιαιτέραν κυβέρνησιν ὀνομαζομένην Γερουσίαν καὶ ὁ Τσάρος ἐβασίλευεν ἐν Φιλλανδίᾳ ὡς μέγας δούξ. "Οταν ἐνισχύθησαν ἐν Ρωσίᾳ αἱ πανσλαυϊκαὶ τάσεις, ἐξεδηλώθη διάθεσις περιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῆς Φιλλανδίας, τοῦτο δὲ ἀνεζωογόνησε εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τὰς κινήσεις ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀνεξαρτησίας. Καὶ ὅταν κατέρρευσε τὸ τσαρικὸν καθεστὼς, ἡ Φιλλανδία ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ κηρύξῃ τὴν πλήρη ἀνεξαρτησίαν της. 'Η σοβιετικὴ κυβέρνησις ἦτο ἡ πρώτη χώρα, ἡ ὁποία ἀνεγνώρισε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Φιλλανδίας. 'Από τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ ἐλευθέρα πλέον Φιλλανδία ἐσημείωσεν ἀλματικὰς προόδους. Τὸ 1917 ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἀνήρχετο εἰς 3.345.660 καὶ τὸ 1937 εἰς 3.834.662.

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

"Εν τῶν σπουδαιοτέρων προβλημάτων ποὺ ἀντιμετώπισεν τὸ νεαρὸν φιλλανδικὸν κράτος ἦτο τὸ ἀγροτικόν. 'Επεκράτει ἐν Φιλλανδίᾳ, ὅπως καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ρωσίαν, ἡ μεγάλη φεουδαρχικὴ ἰδιοκτησία. Τὸ 1910 ὑπῆρχον μόνον 125.172 κτημασίαι, ἔχοντες κτήματα μεγαλύτερα τῶν 5 στρεμμάτων. 'Η φιλλανδικὴ κυβέρνησις προέβη ἀμέσως εἰς ἀγροτικὴν μεταρρύθμισιν, καίτοι ὀχὶ πολὺ ἐκτεταμένην καὶ τὸ 1920 ὁ ἀριθμὸς τῶν κτημάτων ἀνῆλθεν εἰς 182.373. Συνεχιζομένης τῆς προσπαθείας, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἔφθασε τὰς 255.395 τὸ 1929 καὶ σήμερον προσεγγίζει τὰς 300.000. 'Η μεταρρύθμισις αὕτη εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν γοργοτάτην αὔξησιν τῆς παραγωγῆς, οὔτω δέ, ἐνῷ μέχρι τοῦ 1917 εἰσήγεν ἐκ Ρωσίας σχεδὸν ὅλα τὰ σιτηρά, τῶν ὁποίων εἶχεν ἀνάγκην, ἔφθασεν ἤδη εἰς σχεδὸν πλήρη αὐτάρκειαν. Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι ἐνῷ τὸ 1917 ἡ Φιλλανδία παρήγαγε 6.178 τόννους σίτου, τὸ 1937 ἔφθασεν εἰς 208.611 τόννους. 'Εξ ἴσου σημαντικὴ ἦτο καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς παραγωγῆς προϊόντων γάλακτος, καίτοι οἱ κλάδοι αὐτοὶ εἶχον ἀναπτυχθῆ σημαντικῶς πρὸ τοῦ 1917. Οὕτω ὁ ἀριθμὸς τῶν βοῶν ἀνῆλθεν ἀπὸ 1.106.000 τὸ 1917 εἰς 1.572.000 τὸ 1937, τῶν χοίρων ἀπὸ 233.000 τὸ 1920 εἰς 346.000 τὸ 1937, τῶν ὀρνίθων ἀπὸ 890.000 τὸ 1920 εἰς 2.815.000 τὸ 1937. 'Η παραγωγὴ βουτύρου ἐτριπλασιάσθη καὶ ἡ τοῦ τυροῦ ἐτετραπλασιάσθη.

Ο ΔΑΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

'Ο πλοῦτος τῆς Φιλλανδίας προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὰ δάση της καὶ τὸ νεαρὸν κράτος κατέβαλε μεγάλας προσπαθείας διὰ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δασῶν. "Ηδη πρὸ τῆς ἀνεξαρτησίας, ἡ βιομηχανία τοῦ ξύλου ἦτο ἡ κυριωτέρα ἐξαγωγικὴ βιομηχανία τῆς Φιλλανδίας. 'Η οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς τιμὰς τοῦ ξύλου εἰς τὴν διεθνῆ ἀγοράν. Τὰ φιλλανδικὰ πριονιστήρια παρήγαγον τὸ 1917 244.600 «στάνταρτ». Τὸ 1927 ἡ παραγωγὴ των ηὐξήθη εἰς 1.494.100 «στάνταρτ». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἡ παραγωγὴ ἐμειώθη εἰς τὸ ἥμισυ περίπου, ἀλλὰ τὸ 1937 ἀνῆλθε πάλιν εἰς 1.368.500 «στάνταρτ». 'Από τῆς ἐποχῆς τῆς φιλλανδικῆς ἀνεξαρτησίας ἡ βιομηχανία τῆς κυτταρίνης ἀνεπτύχθη ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν τῶν πριονιστηρίων. Οὕτω, ἐνῷ τὸ 1917 ἡ παραγωγὴ τοῦ προϊόντος τούτου περιωρίζετο εἰς 95.000 τόννων, τὸ 1927 ἔφθασε τοὺς 495.000, τὸ 1932 τοὺς 869.600 καὶ τὸ 1937 τὸ 1.474.500. 'Ο τελευταῖος αὐτὸς ἀριθμὸς δὲν περιλαμβάνει τὴν παραγωγὴν τοῦ νέου μεγάλου ἐργοστασίου τοῦ Οὔλου (ἐτησία ἀπόδοσις 100.000 τόννοι), οὔτε τὴν τοῦ ἐπίσης μεγάλου ἐργοστασίου Σουνίλα εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Κυμιγιόκι. 'Η βιομηχανία χάρτου ἤτις τὸ 1917 ἀπέδιδε 155.400 τόννους, ἀνῆλθε τὸ 1927 εἰς 281.600, τὸ 1932 εἰς 340.200 καὶ τὸ 1937 εἰς 606.000 τόννους. 'Η συνολικὴ ἀξία τῆς παραγωγῆς ὅλων τῶν βιομηχανιῶν, αἵτινες ἐργάζονται μὲ πρώτην ὕλην τὸ ξύλον ἀντιπροσωπεύουσα τὸ 1917 μόνον 1.398 ἑκατομμύρια φιλλανδικὰ μάρκα, ἀνῆλθε τὸ 1927 εἰς 5.700 ἑκατομμύρια καὶ τὸ 1937 εἰς 9.095 ἑκατομμύρια. 'Εκ παραλλήλου πρὸς τὰς βιομηχανίας τοῦ ξύλου λειτουργεῖ καὶ σειρὰ ὅλη διαφόρων βιομηχανιῶν, αἱ ὁποῖαι ἱκανοποιοῦν ἀποκλειστικῶς ἀνάγκας τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως. 'Η συνολικὴ παραγωγὴ τῶν τοιούτων βιομηχανιῶν ἀντιπροσωπεύουσα τὸ 1917 μόνον 3.585 ἑκατομμύρια μάρκων, παράγει σήμερον προϊόντα ἀξίας 11.981 ἑκατομμυρίων. Τὰ τελευταῖα ἔτη αἱ ἐργαζόμεναι διὰ τὰς ἐπιχωρίους ἀνάγκας βιομηχανίαι αὐξήσασαι τὴν παραγωγήν των, ἤρχισαν ἀναζητοῦσαι καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀγορὰς καταναλώσεως.

ΤΟ ΚΛΗΡΙΓΚ ΜΕΤΑΞΥ ΝΟΤΙΟΣΛΑΥΙΑΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 9. Τὸ πρακτορεῖον "Αθαλα μεταδίδει ὅτι ὑπεγράφη ἐν Βουκουρεστίῳ συμφωνία μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Ρουμανίας περὶ καταργήσεως τοῦ συστήματος κλήριγκ, τὸ ὁποῖον ἐφηρμόζετο μέχρι τοῦδε εἰς τὰς μεταξὺ τῶν χωρῶν ἐμπορικὰς ἀνταλλαγάς.

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΛΟΥΔ

ΡΩΜΗ, 9. — Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ πρακτορείου Στέφανι ἐκ Λονδίνου ὁ λόρδος Λοὺδ ἐπέστρεψε χθὲς ἐκεῖ ἐκ περιοδείας, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει εἰς πολλὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, ὅπου εἶχε συνομιλίας μετὰ τῶν πρωθυπουργῶν καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν 'Εξωτερικῶν διαφόρων χωρῶν.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΦΥΓΑΔΕΣ ΕΙΣ ΕΛΒΕΤΙΑΝ

ΡΩΜΗ, 9.— Τὸ πρακτορεῖον Στέφανι πληροφορεῖται ἐκ Βέρνης, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἐδήλωσε χθὲς ἐνώπιον τοῦ 'Εθνικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Ελβετίας, ὅτι παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἀσκηθῇ μεγαλυτέρα αὐστηρότης ἔναντι τῶν ξένων πολιτικῶν φυγάδων καὶ λιποτακτῶν, ἐναντι τῶν ὁποίων ἐκράτει μέχρι τοῦδε ἐξαιρετικὴ ἀνεκτικότης.

ΑΣΘΕΝΕΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. — Τὸ πρακτορεῖον Τρανσόσεαν πληροφορεῖται ἐκ Καΐρου, ὅτι, καθ' ἃ